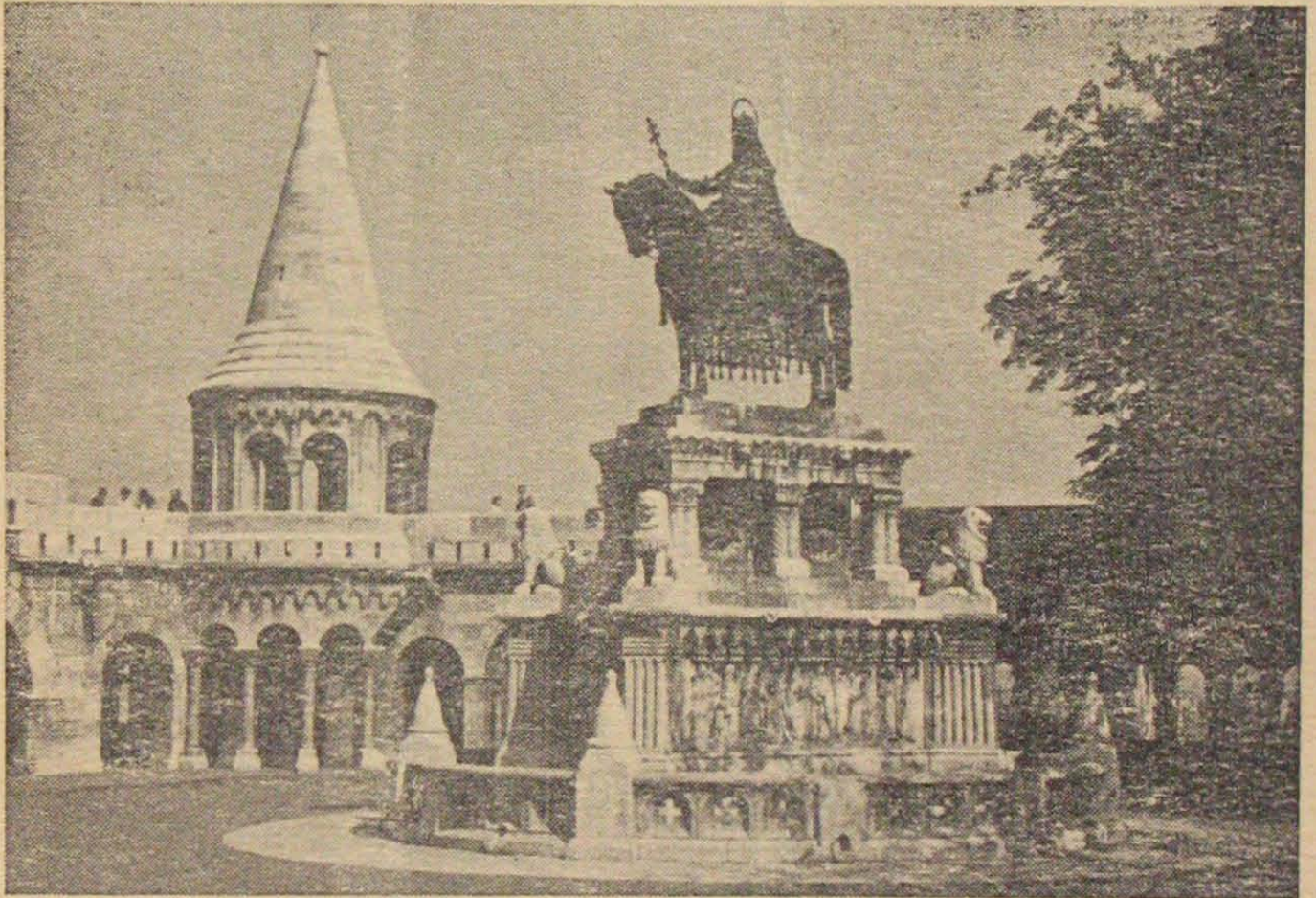

EGYESÜLETI ÉRTESITŐ

HIVEN • BECSÜLETTEL • VITÉZÜL

Kiadja: A Magyar Csendőrök Családi Közössége
Chartered July 14, 1958. B. 56-940 — Cleveland, Ohio.

1971. június — 37-38. szám.

TARTALOMBÓL

A Vitézi Rend 50 éves jubileuma	1
Hősök Napjára	2
Félévi beszámolónk	3
Halottaink	6
Justizmord	10
“Ingyen ellátás”	11
Gyors hírszolgálat	13
Kazárföldön	15
Szakcikkek	18
Kivizsgálás	22
Évfordulók	26
Rövid hírek	28
A magyar nép jellemzése	29
A járőrvezető	30
Közlések	30
Jókívánságok	33
Szerkesztői üzenetek	34

A VITÉZI REND 50 ÉVES JUBILEUMA

1970 szeptember 6-án díszközgyűlés keretében emlékezett meg az emigrációban újra életre hívott Vitézi Szék a Rend 50 éves fennállásáról.

Egy félszázaddal ezelőtt, amikor az első világháború úgynevezett győztes nagyhatalmai, a pánszláv és szabadkőműves “világrendezés” a trianoni sírba tette az ezeréves történelmi magyar nemzetet, Magyarország kormányzója megalapította a “Vitézi Rend”-et, hogy ápolja a hősi életszemléletet, a magyar katonaszemélyt, amely ezer éven át fenntartotta a népek országútján fekvő Hazánkat.

1945-ben, a második világháború végén ismét elbuktunk, s a trianoni gonosztettet a nyugati hatalmak betetőzték azzal, hogy a trianoni csonkaországot is odadozták a pánszláv orosz bolsevizmus mindent elnyelő és elpusztító uralma alá.

Ebben az élet-halál harcban van a legnagyobb, mondhatnám történelmi jelentősége annak, hogy a Vitézi Rendet itt az emigrációban önzetlen, lelkes, hívő magyarok életre keltették, s működését előmozdították! . . . mert sem a “nagyhatalmak”, sem az “európai”, vagy bármilyen közösségek, sem világnézetek, társadalmi formák, rajtunk már nem segítenek, hiszen hazátlan bújdosók vagyunk, gyermekeink egy része pedig már közösséget sem vall velünk!

Ott azonban, ahol egy-egy szem még büszkén csillan fel, amikor szóba kerül, hogy magyarok vagyunk, a vér lüktetése, az egy ütemre verő szív dobbanása még reményt ébreszt elesett, meghasonlott, elkeseredett lelkünkben; mégis van magyar faji és nemzeti öntudat, vannak önzetlen magyar vezetők, büszke, meg nem alkuvó katonák, akik reményt oltanak a magyar szívekbe . . . és hirdetik, hogy mégsem vagyunk egyedül! Velünk vannak a mi, milliárdos számláló turáni testvéreink, akik segítséget adnak nekünk a trianoni sírból való feltámadáshoz.

V. Haraszthy István.

Korhadtt fakeresztek.

Már fiatal koromban is rajongtam a 48-as honvédekért. Húzott a vágy, de a sors is úgy akarta, hogy a magyar hősök utódai közé álljak. Honvéd lettem; —!

A régi, hatalmas laktanya folyosóinak falait a haditörténelem csataképeinek százai borították. Akkor még a régmúltból — a K.u.K. világból — is volt ott több olyan, ami magyar szemnek már idegen volt. Vasárnap délutánon órákhosszat nézegettem a magyar fajtám hőseit, világra-szóló diadalait. Csak ezek érdekelték! A honfoglaló vezérek kopjásainak viharzó lovasrohamai, Hunyadi nádorfehérvári diadala, Mátyás Bécs előtt, Rákóczi kávébarna atillásainak hősi harca. Ezekhez tartozónak éreztem magam, ezek utódaihoz, a tépett magyar bakához, az én fajtámhoz!

Öt évtized futott el azóta és a magyar hősök szétplántálták a magyar tájak tarka-vadvirágait Európa minden mezejére, a Dontól a Piaveig, a Fekete tengertől a Verdun erőd-övezetéig. A halál pedig sűrűn tűzdelte a virágbokrok mellé a fakereszteket.

Közben a tragikus magyar történelmi sors csak rövid negyed-századig engedélyezte, hogy a nemzet szabadon, nyíltan hullathassa a könnyeit hőseiért és hogy háborítatlanul róhassa le kegyeletét a szent fakeresztek előtt.

Ma, ismét rabbilincsbe vert nemzetre virradt május utolsó vasárnapja, a magyar hősök emléknapja. Az elnyomás most még gyilkosabb, mint a tovatűnt 4 évszázad alatt volt. A magyar katonán ismét idegen egyenruha van és újra akadnak nemzetárulók, akik idegen bálványok elé hajszolják meggyötört népünket, hogy hozsannázzon asszonyaink és leányaink meggyalázói, legjobbaink véreskezű gyilkosai előtt. A magyar hősök porladó hantok, korhadtt fakeresztek alatt hiába álmodnak egy újra szabad, boldog hazáról. Elhagyott sírjukat csak a jótékony természet diszíti fel a legszebb, a legdrágább ékességgel, a magyar tájak tarka vadvirágaival.

Bajtársak! Mi, akiknek a sors a vándorbothoz a szabadságot ajándékozta, a mai napon 10 millió rab-magyar könnyes szeretetét tolmácsoljuk hősi halottaink felé, ami nekik otthon — tilos! Fénylő magvar csillagokkal üzenjük nekik, melyekre ők is olyan vágyóan tekintettek, mielőtt örök álmra hajtották fejüket, hogy sosem felejtjük el őket. Nem hal ki szívünkben soha a forró szeretet Ő irántuk, de az izzó gyűlölet sem a gyilkosaik, népünk elnyomói, megrontóival szemben.

A végvári vitézek, majd Rákóczi, Kossuth és a két világháború hősi halottainak fénylő szelleme és hagyatéka világította meg a világot 1956 őszén. És ha nemzetünk ma a történelmének legsúlyosabb, legtragikusabb korszakát éli is, ezek valamennyien, élükön az 56-os hősi halottakkal, nemcsak reményt, de erős hitet is adnak, hogy egy nemzet, amelyiknek ilyen fiai voltak, nem veszhet el és az ő hősi áldozatukért egy napon árva népünk előtt majd kitárulnak a boldog élet kapui!

Szabó János főtörm.

FÉLEVI BESZAMOLÓNK

— Szilveszter. Előző számunkban már közöltük, hogy "Hatalmas vendégsereg ropja a táncot" a Carter Hotel ket-tős báltermében. Igen, 500-on felül volt a megjelentek száma, amiben a fiatalság — meglepedésünkre — nagy szá-zalékban volt képviselve. Az éjfélkor — mondhatni — "fe-gyelmezetten" elénekelt amerikai és magyar Himnusz után elnökünk üdvözölte a megjelenteket. A kitűnő zenekar ellen most elvéve sem akadt kifogás, olyan változatos, mindenkit kielégítő tánczenét szolgáltatott reggel 4-ig. Ezt csak a szo-kásos pezsgősorsolás szakította meg, majd egy rózsaszín szalagos, — visitozó, többkilos — ajándékba kapott — ma-lac amerikai árverésen való értékesítése emelte az amúgy is magas hangulatot.

A minden tekintetben kitűnően sikerült szilveszterünk — fáradságot nem kimélő — rendezőinek a Cső. Család nevében ezúton is köszönetet mondunk, de hisszük, hogy ehhez minden megjelent is hozzájárul.

— Csendőrnapi. Testületünk alapításának 89. évfordulóját márc. 6-án ünnepeltük meg a West oldali ref. egyházközség termében.

A bőséges, jó magyaros vacsorát Elek Áron lelkész asztali áldása nyitotta meg, s azt Erdei Ferenc lelkész záróimája fejezte be. Közben megemlítette csendőr kapcsolatait, ugyanis Édesapja évekig volt a fehérvári cső. kerület orvosfőnöke. Utána az elnökünk üdvözölte a 160 főnyi közönséget, külön is Magyarosy Sándor vezérezredest és a clevelandi emigrációs szervezetek megjelent vezetőit. Majd megemlékezett az utolsó félévben elhunyt bajtársainkról.

Utána Kálnoki-Kis Tibor, a MHBK vezetője szólalt fel, kihangsúlyozva — többek között — a két egyesület közötti igen jó kapcsolatot, ami hiszi, hogy a jövőben is fenn fog maradni. Majd ígéretet tett a MHBK további erkölcsi támogatásáról is.

Ezt követően dr. Szép Gáspár honfitársunk mondott el egy megható epizódot az orosz hadifogságban töltött idejéből. Zimankós téli este. Egy hatalmas barakkban "vacsoráznak" a rabok. Közben látják, hogy az asztalok mellől innen is, onnan is felkel 1-1 rab, az egyik sarokba húzódnak, ahol egy idős thts. beszél hozzájuk. Utána 1 perces "vigyázz", majd "oszolj".

Kiváncsian kérdik meg az idős bajtársat, hogy mi volt az a titkos megbeszélés? Válasza rövid. "Ma van február 14-e, csendőrnapi!" Döbönt meghatódva vették tudomásul a választ. Hát még ilyen is lehet? Sok ezer kilométerre hazánktól? — Azóta — ha lehet — még jobban becsüli ezt a kiváló testületet és ezért kereste itt is velünk a kapcsolatot.

Utána elnökünk gyorssegélyként 50 \$-t adott át egy Kolozsvárról néhány napja érkezett cső. örm. bajtársunknak, 25 \$-t utalványozott az itteni magyar egyetemi tanszék részére annak jelenlevő vezetője kezébe és bejelentette 50 \$-os adományunkat a németországi magyar iskolának. Kellemes, meghitt hangulatban még sokáig együtt maradt a társaság.

* * *

— A "Hősök napja" megünneplését május 30-án a MHBK a HSZM-mal együtt rendezte meg. Úgy az istentiszteleten, mint a Szent Imre egyházközség termében utána rendezett ünnepélyen mi is résztvettünk.

* * *

— Júni. 20-án bajtársi kirándulást tartottunk "Máriapócs" kegyhelyen.

Számos panasz érkezett utólag, hogy az idejében kiküldött meghívót nem kapták meg, ami csak a posta hibája lehet.

Nem voltunk sokan. Oka a fentirtak, no meg a már szabadságon lévőkön kívül azok a "félénkek" is elmaradtak, akik a 90 fokon felüli hőségre és a bejelentett nagy viharra hivatkoztak. — De akik megjelentünk — jóval több jóbarát, mint cső, — igen kellemes hangulatban töltöttük el a délutánt.

4 órakor Szentmise volt a park szép kápolnájában. Dr. Bobák főtisztelendő atya most is megható szép szavakkal emlékezett meg a m. kir. cső-ségről. Többek között ezeket mondta: "... szörnyű a bűnözés Amerikában, de ő, azt meg tudná szüntetni ... ha magyar csendőröket lehetne ide vezényelni ... biztos, hogy rövidesen rend lenne ... igen, magyar csendőröket, akik, míg állt a testületük, tökéletes fegyelemben éltek és látták el a szolgálatukat, s közöttük nem akadt egyetlen hazaáruló sem".

Jóleső megemlékezését és dicséretét ezúton is köszönjük!

* * *

— A buenos airesi bajtársaink ápr. 2-án rendezték meg a csendőrnapi ünnepségüket, társasvacsorával egybekötve.

Az összetartást jelképezi, hogy 2 beteg tag kivételével valamennyien megjelentek családtagjaikkal, barátaikkal együtt. Így a Centro Hungaro nagyterme megtelt az ünneplőkkel.

Az elnök üdvözölte a megjelenteket, majd utána az emelkedett hangú ünnepi beszédet dr. Várhelyi Tibor szds. tartotta meg, méltatva a nap jelentőségét, a csendőrségnek

a II. világháborús tevékenységét és nagy véráldozatát. — Ezután tényleges taggá avatták ifj. Papp Jenőt, aki jelenleg a haditengerészetnél szolgál, mint mérnök-hallgató.

A vacsora után igazi bajtársi szeretettel teljes hangulatban, a kora hajnali órákig maradt együtt a társaság.

* * *

— A detroiti bajtársak beszámolója lapzártáig nem érkezett be.

* * *

— A vigalmi bizottságunknak és rendezőknek fől a fejük! Ugyanis leégett a Carter Hotel, ahol évek óta rendeztük a szilveszterünket, ahol az italfogyasztás ellenében, ami a Hotelé volt, jutányosan kaptuk meg a termeket. — Nem valószínű, hogy ez évben felépitik, így más alkalmas hely után kell nézni, ami — sajnos — lehet, hogy a bevételünket, — a segélyalapot — érzékenyen fogja érinteni.

HALOTTAINK

— Vitéz Szilasy László ezds. bajtársunk ez év január 7-én, hosszas, súlyos betegeskedés után Londonban elhunyt. 1913-ban végezte el a hadapródiskolát, egy évre rá, már a fronton volt, ahol súlyos fejlövést kapott és elvesztette egyik szemévelágát. — 1921-ben lépett át a csendőrséghez, ahol különböző beosztásokban szolgált, legutóbb Budapesten, mint a H.M. 20. oszt. vezetője.

Kiválóan képzett, szorgalmas tisztje volt a testületünknek, minek elismeréseképpen 2 ízben is részesült kitüntetésben.

Londonban, bekapcsolódva az emigrációs munkába, ő veti fel az eszmét a Mindszenty Otthon megalapításának, mely ma is kiválóan működik. Ennek előbb elnöke, majd örökös diszelnöke lett.

Kultsár Lajos bajtársunk búcsúztatta, ismertette pályafutását békében és háborúban és ő tette le sirjára a csendőr bajtársak nevében a koszorút. Élt 76 évet. —

— Az Illinois államban lévő Heyworth-ból érkezett hír szerint febr. 25-én meghalt Tóth Sándor thts. bajtársunk, hosszas betegeskedés és súlyos operáció után. — Legutóbb a budapesti hiradó osztálynál szolgált.

A helybeli és környéki magyarok nagy részvéte mellett temették el. Élt 66 évet. —

— Márc. 26-án temették el Budapesten nemes Varga László g. alez. bajtársunkat, több háborús kitüntetés tulajdonosát. Legutóbb a B.M. számvevőségi osztályán teljesített szolgálatot.

Temetésén több Budapesten lakó bajtárs vett részt. —

— Clevelandban ápr. 2-án váratlanul elhunyt vitéz Joórend Gyula ezds. bajtársunk szivbénulás következtében. Olyan csendesen ment el közülünk, mint amilyen visszavonultan élt az utóbbi esztendőkből. Közismert alakja volt a magyar negyednek, ahol napi sétáit végezte és mindig kedélyesen beszélgetett el idős magyarokkal. Az I. világháború szépen dekorált tisztje volt, aki az olasz fronton egy alakulatban harcolt Dolfus, későbbi osztrák kancellárral.

1921-ben lépett be a testületünkbe, ahol rangja szerinti beosztásokban szolgált, legutóbb mint a Táborigénészet főnökének helyettese.

Az emigrációban előbb nehéz gyári munkával, majd mint biztosító kereste meg szükös kenyerét, de otthoni bajtársainak abból is gyakran juttatott.

Ravatalánál elnökünk mondott búcsúztatót, kiemelve szolgálati érdemeit.

Április 6-án temették el; élt 75 évet. —

— Az angliai Readingben ápr. 30-án meghalt Komáromy László szds. bajtársunk 56 éves korában. — Csendőrségi szolgálatát Galántán fejezte be, mint századparancsnok, illetve mint zlj. segédtszt.

Bajtársunk mindenütt, így az angol polgári körökben is általános megbecsülésnek örvendett, amit szerény modorával, segítőkészségével érdemelt ki.

Temetésén Kultsár Lajos alez. és Szekeres Pál szds.

képviselte a testületünket és tették le a nemzeti-szinekből összeállított koszorút a bajtársak nevében. — Élt 56 évet. —

— Ugyancsak április 30-án húnyt el *Kozák János* fő-törm. bajtársunk Londonban. — Temetésén csaknem az összes londoni bajtársak résztvettek.

Egy talpig férfit, becsületes jó magyart, hűséges jó barátot veszítettünk el az elhúnytban.

Búcsúztatta és nemzetiszín szalagos koszorút helyezett sirjára *Kultsár Lajos* alez. —

— Az angliai postáasztrájk miatt csak elkésve értesültek a bajtársak, hogy *Chelsfordban* elhunyt *Keserű János* törm. bajtársunk.

Igen derék, hivatását szerető, komoly tagja volt a testületünknek. —

— *Biró Kálmán* ezds. bajtársunk május 31-én hosszas betegeskedés után szivbénulásban meghalt a N.Y. állambeli *Penn Yan* városban.

Egy kiválóan képzett csendőr bajtársat, közösségünk alapító, a szerkesztő bizottság sok éven át lelkes, tevékeny tagját, egy igen jó barátot veszítettünk el a megboldogultban.

A hontalanságban a sors egy, a bajtársaktól távoli kis városba sodorta, ahol fáradhatatlan szorgalommal biztosította a megélhetését. De e mellett szívvél, lélekkel mindig, mindenben mellettünk állt és szoros kapcsolatot tartott velük személyesen és levelezéssel.

Közösségünket a testület, időszakos lapunkat a volt Csendőrségi Lapok utódjának tekintette, ennek élt, dolgozott, írta az értékes cikkeket.

Hosszú csendőrségi szolgálata alatt volt szárnypk. Putnokon, Enyingen, de évekig volt tanára az öpk. képző iskolának és a főtiszt tanfolyamnak is, ami magas képességeinek bizonyítéka. Az összeomlás — már mint ezds-t — hadibeosztásban, szűkebb hazájában, Erdélyben érte.

A sirnál v. *Haraszthy I.* bajtársunk, legközelebb lakó jóbarátja búcsúztatta megható szavakkal, kiemelve, hogy utolsó pillanatáig meg nem alkuvó, lelkes csendőr volt. Ő helyezte a Közösségünk koszorúját a sirjára. —

— Budapesten meghalt dr. *Solt Albin* szds. bajtársunk a marosvásárhelyi nyom. ao. volt beosztottja. Igen visszavonultan élt, amit mutat, hogy utolsó útjára csak egyetlen csendőr bajtárs kísérte el. —

— Budapestről érkezett rövid hír vitéz *Kapossy Gyula* nyug. áll. g. szds. haláláról. — Közkedvelt tagja volt a testületünknek. —

— Ugyancsak otthoni szomorú hír: meghalt dr. *Torkos Béla* nyug. örgy., majd országgyűlési képviselő, jeles ügyvéd bajtársunk. —

— Egy későn érkezett hír. Erdélyben 1963-ban meghalt *Szentjobbi István* fő-törm. bajtársunk. Szomorú végzete volt. A rejtegetett csendőr-kardját megtalálták az oláhok, akik azután annyira összeverték, hogy sérülésébe belehalt. —

— A buenos airesi magyar közösséget, egyben a csendői bajtársi közösséget is súlyos veszteség érte.

Január 28-án meghalt v. *Vattay Ferenc* ezds. bajtársunk áldott jólelkű Hitvese 58 évi házasságuk után.

A bajtársi közösség "Nagyasszonyát" dr. *Endrődy Barna* ezds. búcsúztatta, kiemelve, hogy milyen példaadó volt az élete mint hitves, mint anya, nagyanya és dédanya. A bajtársi életben férje oldalán minden rendezvényükön részt vett.

A magyarság nagy részvéte mellett temették el jan. 30.-án. —

— v. *Thassy Plávenszky Ferenc* bajtársunk is elvesztette Feleségét ez év febr. 13-án. A sok éves súlyos orosz fogságot, majd utána 3 év munkatábori raboskodást átszenvedett bajtársunk hűséges Feleségével csak pár éve tudott kijutni férjezett leányuk révén szabad földre, Ottawába. Ott serény munkával igyekeztek biztosítani és felépíteni a jövőjüket, amit a kegyetlen sors most áthúzott. Nem sokáig élvezhették együtt a rég várt viszontlátást, az örömet gyermekük és unokáikban, s a szabadságot.

Mindkét bajtársunknak a Cs. Cs. K. nevében ezúton a legőszintébb részvétünket fejezzük ki!

Halottaink, nyugodjatok békében!

Volt városomnak a kommunista éra alatti egyik régebbi újságja került a kezembe. Annak fenti cím alatti cikke keltette fel érdeklődésemet.

Ez egy iráni bírói ítéletet bélyegez meg azzal, hogy szerinte a bíróság lábbal tiporja az igazságot. Okulásképpen kiragadok néhány mondatot, mely gondolkodásra készíti az embert, különösen testületünk tagjaiét de ezek közül is főként minket, akik szovjet fogságban, majd utána otthon büntető-táborokban sínylődünk. E cikkből látjuk, hogy milyen galád, eltorzított propagandával fertőzik meg és vezetik félre az otthoniak érzelmi és szellemi világát. A kiragadott mondatok a következők:

„... az Iráni Tudeh Párt 8 tagját alapos és hiteles bizonyítékok nélkül letartóztatták és börtönbe hurcolták. Hónapokon keresztül „vallatták” az iráni állambiztonsági szervek. Alkalmazták velük szemben a pszichológiai és fizikai terror minden elképzelhető fajtáját. A pokoli kínzások befejeztével, amikor úgy vélték, a „vádoltak” ellenállóképessége a minimumra csökkent, átadták őket az iráni hadsereg katonai bíróságának!... Mit ér ilyen körülmények között a bírósági komédia? Vállalhatja-e a vád képviselőjét az ügyész, ha hivatása magaslatán áll? Nem borzad-e vissza maga a bíróság a végletekig meggyötört „bűnösök” testi állapotától?!!...”

Ha az otthoni újságok egyes hazai, vagy világkérdésekről, eseményekről írnak, a tárgyilagosságtól messze eltérően olyan megvilágításban tárják fel és adják elő azt a közvéleménynek, mely az ő moszkovita szemszögüknek minden tekintetben megfelel. Elveiket, nézeteiket, mindenkivel terrorisztikusan el akarják fogadtatni, mert egyedüli üdvözítő „Ige” csak az ő tételeik, melyek megdönthetetlenek, s minden más tétel rossz.

Kérdem, miért nem foglalkoznak és szellőztetik mind a múlt, mind a jelenben az ÁVO-s szadista kilengéseket, a lelki és fizikai terror ugyancsak minden elképzelhető és általuk alkalmazott fajtáját, az otthoni tömeges Justizmordokat? Mindig csak máshol, főleg Nyugaton történnek

hibák? amiket azután felnagyítva, eltorzítva sorolnak fel, s az csak „banditizmus” lehet.

Ezzel akarják elkendőzni, a világ szemét bekötni, s a figyelmét elterelni az általuk elkövetett szennyes dolgokról, — ezzel fátyolt borítva a múltra. Miért nem írják és teregetik ki az oly sokat emlegetett „önkritikával” az 51-52 és későbbi években a szovjet hadifogságból hazahozott hadifoglyok állati sorsát a határtól Budapesten át a politikai büntető munkatáborokig? A hirhedt Recsk, Kazinbarcika, Márianosztra, stb. táborok életét? Miért titok az? Ahol bírósági ítélet nélkül tartottak fogva ezreket — köztük sok-sok száz cső. bajtársat —, ahol válogatott kínzások és kivégzések folytak, ahol annyi jó magyar eltűnt örökre! De nem olvastunk soha az Andrássy út 60-ról sem, amiről pedig a világ legszörnyűbb rémregényét lehetne megírni.

Ezek nem voltak Justizmordok? ... a terror válogatott fajtái?

Emlékezzünk és ne felejtsünk!

Sy - Ky

“INGYEN ELLÁTÁS”

(Szut. 72. p.)

A gödöllői szárny egyik kényes örse volt az alagi. Nemcsak a lóversenytér közelsége miatt, hanem mert ott lakott két prominens (VIP) személy. Száhlender Béla nyug. altbgy. volt csendőr felügyelő és a Kormányzó úr Jenő nevű testvére, akit a Kormányzó úr gyakran meglátogatott.

Egy ilyen kis községben mint Alag, két ilyen magas személy állandó jelenléte bizonyos „feszültséget” jelentett az örs számára, mert bár sosem okoztak semmi gondot, vagy nehézséget az örsnek, mégis minden csendőr érezte, e magas személyek részéről „szemmel vannak tartva”.

A volt Felügyelőnk nyugdíjas éveit töltötte Alagon. Aktiv korában híres volt ló és lovaglás szeretetéről, s talán ezért választotta Alagot lakhelyéül.

Nagybányai Horthy Jenő, vbt. tanácsos versenylovakat tenyésztett és tartott tréningben, egyben felügyelt a Főméltóságú úr versenylovaira is. Egy igen szép villában

lakott, ami tele volt vadász-trófeákkal és nyereménytárgyakkal.

1942-ben történt, amikor a húsellátás már eléggé "nyikorgott", hogy az alagi őrspk. a következő távmondatot adta a gödöllői szányparságnak.

"Ma reggel Horthy Jenő kegyelmes úr egy nyúzott őzet ajándékozott az őrsnek azzal az üzenettel, hogy jó étvággal fogyasszák el. Az eset kimeríti az ingyen-ellátás fogalmát. Tekintettel a Kegyelmes úr személyére, kérek sürgős parancsot, hogy mitévő legyenek. X. Y. főtörm. öpk."

A távmondatot meglepett, mert soha azelőtt ilyen eset nem fordult elő s azt csupán a Kegyelmes úr előzékenységének tulajdonítottam, ki minden bizónyal tudott a húsellátás nehézségeiről, azonban az ajándékozás ténye valóban kimeríteni látszott a Szut szerinti "ingyen ellátás" fogalmát.

A történeteket személyesen jelentem az osztpk-nak. Az ügy nagyon kényes — mondotta —, legjobb, ha felhívod a kerületiparságot, mi legyen az őzzel? A kerpság nem tudott dönteni, felhívta a felügyelőséget, az pedig a B.M.-ot. Senki sem akart utasítás ellenes parancsot, vagy rendelet kiadni.

Délután jött a kerpság távmondata. "A sznypk. azonnal szálljon ki az őrsre, s legjobb belátása szerint a helyszínen intézze el az ügyet".

Magam számos udvari vadászaton való résztvételemkor minden alkalommal részesültem "ingyen-ellátás"-ban — ha szabad így neveznem —, mert a Kormányzó úr sosem felejtette el a búcsúzaskor a rendelkezést, hogy a sznypk. kocsijára is tegyenek fel vadat.

Amikor gépkocsin Alag felé haladtam, az előbb írtak jártak az eszemben, ha a 2 ügy nem is volt analóg, mégis latolgattam a lehetőségeket. Visszaküldeni az őzet lehetetlen! A Kegyelmes úrnak fogalma sem lehet az utasításunk ingyen-ellátás szakaszáról, s miután soha sem vette igénybe az őrs szolgálatát, talán nem is lehet szó ingyen-ellátásról??!

Beszélgjek a tilkárral? Mit csináljak? — tünődtem. Majd hirtelen határoztam: Utasítás ide, utasítás oda, az

őzet a Főméltóságú Kormányzó úr testvére ajándékozta, az ingyen-ellátás kérdése nem merülhet fel. Az őz felosztandó a nős csendőrök és a közigazgatás között. Jó étvágyat!

Ezután a Kegyelmes úr villájához haitottam és az őrs nevében megköszöntem a figyelmes ajándékot.

Való tény, hogy soha senki nem érdeklődött, hogy mi történt az őzzel, vagy az elintézés módjáról. Annál is inkább nem, mert az egész ügy csak a szárnynál nyert hivatalos iktatást.

Emigráns szemmel nézve a közel 30 évvel ezelőtt történt esetet, szinte gyerekesnek látszik, de élénken tükrözi, milyen távol állott minden korrupció a mi kiváló volt tületünktől. Büszkék lehetünk rá!

Kultsár Lajos. London.

GYORS HIRSZOLGÁLAT

Régen történt, nemsokára 50 éve, s mint több elbeszélésem, ez is a cseh határon. 1922-t írtunk, mikor Salgótarjánban még nem cső. iskola, hanem egy cső. karhatalmi század tartotta fenn a rendet — ha kellett — a szénmedencében. Mintegy 100 fő, csupa altiszt.

Az "ideiglenes határ" — mert akkor még ez volt a hivatalos neve — Salgótarján és Somoskőújfalu között húzódtott, jelzése egy-egy araszos kőoszlop, úgy 100 méterenkint.

Menetgyakorlat és tereptan volt az egyik nap anyaga. Reggel a városból kiérve — sajnos — rövidesen elértük a "határt". Onnan oszlj-ban, irány Salgó vára, mely É-i lejtjével még a miénk maradt. (Somoskőújfalu község csak ez eset után került vissza egy csekély, kb. 2000 hold határkiigazítás keretében.) A jelzőkövekhez igazodva, azoktól beljebb mintegy 30 lépéssel rátértünk a tarlókra, szántásokra a hullámos terepen. Alig tettünk pár 100 métert, mikor az egyik hajlatban nem messze előttünk 2 cseh katonát pillantottunk meg, velünk egy vonalban, tehát kétségen kívül a mi területünkön — akik távcsövezték a magyar részt. Ahogy észrevettek, olyan futást rendeztek É. felé, hogy öröm volt nézni! Igyekezetüket csak fokozta a csendőrök csatakiáltása,

akik minden áron — bekerítéssel — el akarták fogni azokat, amire még az öregebbje is szívesen vállalkozott volna, — ha engedem. — Azok azután, már a bitorolt területen egy emelkedésen leültek, valami füzetet vettek elő és abba jegyezték. Mi, további szitkok és ökölrázások közepette elvontunk alattuk, s később még láttuk, hogy szaporán igyekeznek Somoskőújfalu felé. (Olyan rendelkezés nem volt, hogy a határt ennyi és ennyi méterre nem szabad megközelíteni. Hiszen pl. Cered felé egy mezei út volt a határ, amit a túloldaliak és mi is szabadon használhattunk. Erről már írtam.)

E közbjáték után mi felkapaszkodtunk a Várba, elvégeztük a kitűzött feladatunkat, majd Salgóhányán át, tehát más úton, délre bevonultunk.

A századparnok, jó Elsner Gusztáv szds. azzal fogad, hogy "Mi újság Cseszkóban?" Jelenttem, hogy semmi, csak az, hogy majdnem fogtunk 2 cselákot. — Igen? — mondja — akkor olvasd! Ezzel átadja az állomásparnok parancsát. "A ma reggel kivonult csendőr század a vett értesülés szerint átlépte az ideiglenes határt. A századot vezető tiszt személyesen tegyen nekem bevonulása után azonnal jelentést. Werth Henrik őrgy. állomáspk."

Azonnal átmentünk az Áp-ra, ahol részletesen jelenttem a történeteket. Werth őrgy., bár nem kételkedett abban, de hogy személyesen is meggyőződjön, azonnal kocsi-ra ült velünk, kimentünk a "tethelyre", ahol az általunk taposott, jól látható lábnyomok megerősítették az állításomat. Ugyancsak pontosan megmutattuk azt a helyet is, ahol a 2 cseh állt. Erre csak annyit mondott, hogy "No, ennek örülök, de ők nem fognak örülni a válasznak".

Utána megmutatta a HM-től kapott géptávíró-rendeletet. Ebben az állt, hogy a HM. aznap délelőtt a cseh követségtől kapott egy sürgős átíratot, mely szerint Salgótarjántól É-ra egy 92 fős fegyveres katonai alakulat — tehát megolvastak!! — átlépte a cseh határt. Jelentse hogy... stb. stb."

Rekonstruálva ezt a gyors intézkedést: a cseh járőr besietett Somosújfaluba, onnan jelentették a "határsértést" Losoncon át Prágába, onnan a pesti követségüket utasí-

tották a történeteket a HM-mal közölni és választ kérni, a Hm. leadta a tarjáni Áp-nak, hogy azután mi a "majdnem jólsikerült" hegymászás után az ebédhez tálalva már megkaphassuk a cseh rágalmakat.

— A folytatás? Hivatalosan semmi. De a hangulat — hogy úgy mondjam — ellenem volt, amiért letiltottam a "bekerítést". Mert, hogy "eljáccogatnának" most ők itt a két betolakodóval.

A szófukar Elsner szds. megjegyzése: "Ügyetlenek, maflák".

Tudomásul vettük!

Egy nagyvezetős törm.: "Én már sok csehet láttam futni, de így még aligha! De mi lett volna, ha a kakastoll is rajtunk van?"

Nagy lehetett a riadalom a betolakodott szomszédoknál.

V — i

KAZÁRFÖLDÖN

E cím alatt jelent meg 1901-ben Bartha Miklós híressé vált könyve, melyben felhívja nemcsak az illetékesek, hanem az egész ország figyelmét a ruszin-földön, a Schönborn grófok és Schönberger bárók 200 ezer holdas birtokai árnyékában nagy nyomorban élő lakosságra, Rákóczi "talpasainak" utódaira, s akiket az É-ről és ÉK-ről beszivárgott "Kazárok" — ahogy ő nevezi — még jobban kiszípoloznak. Egyben emléket állít könyvében Egán Edének is, akit a Fm. a "Hegyvidéki Kirendeltség" vezetésével bizott meg, s aki ezt a tisztségét nagy lelkesedéssel esztendőkön át teljesítette is.

Máramaros visszatérése után szemlére mentem oda Kassáról. Meghatódva léptem be Nagybecskón az újra magyarrá lett cső. laktanyába, ahol Édesapám 1895-től 1900-ig gyakran szemlélt, mint máramarosszigeti szárnyparancsnok. Onnan egy keserves előfogattal Felsőapsára mentem, a csehek által harmadosztályú állampolgárokként kezelt szegény ruszinok egy-egy faluján, településén át. A silány föld, a munkalehetőség hiánya, a szegénység és elmaradottság rányomta a bélyegét mindenre. Most kezdtek

éledezni, mert a magyar kormány mindenütt munkát szervezett meg részükre, sőt, hogy a visszatérés áldásait érezték, az anyaországánál magasabb munkabéreket kaptak.

Felsőapsán az őrsparancsnokban egy volt szolnoki próbacsendőrökre találtam, kölcsönös örömünkre. Kérdésemre, hogy a ruszinok a változást miként fogadták, csak jót tudott jelenteni. De volt egy problémája, amire tanácsomat, irányításomat kérte. Ugyanis a koros, magyarul jól beszélő és magát — legalábbis most — nagy magyar barátoknak mutató ruszin pap, ezt a módfelett szegény, babonás népet kizsarolja, amiből alaposan meg is gazdagodott. Még a keresztelésért is pénzt követel, a gyónás és feloldozás ára pedig 2 tojás!! — holott ezek világszerte ingyenes szolgáltatások az Egyházban. Nem tudja, hogy a hozzájuk annyira húzó és személyismereteivel őket mindig segítő papot erről hogyan szoktassa le. Hiszen ha erre a Btk-ban volna §! Egyébként biztos, hogy rövidesen itt lesz bemutatkozásra.

Fura eset, de megpróbálom leszoktatni!

— Hát tudja, mit gondolok? Tegyen csak ki ide egy magánindítványos űrlapot, s ha a pap valóban eljön, hagyjon magunkra.

Igy is lett. A pap 10 perc múlva megjelent. Csepegett a boldogságtól, hogy mi újra itt vagyunk. Ez élete legszebb napja, stb. Hosszan elbeszélgettünk, főleg a lakosság megélhetéséről, sorsuk valószínű javulásáról stb. majd kirukoltam a tervemmel.

— Plébános úr, — mondtam — hogy el ne felejtsem! Írja alá ezt az űrlapot. Nem fogok visszaélni vele, a maga javát akarom. Tudja, szent atyám, vannak büntetendő cselekmények, melyekben csak akkor nyomozunk és teszünk feljelentést, ha a sértett kívánja, amit azzal fejez ki, hogy egy nyilatkozatot aláír. Egyelőre nem jött zavarba és csak azt kérdezte, hogy ki, mikor, mivel sértette meg őt? Hosszas purparlé után kijöttem a nagy aduval.

— Szinte magam is szégyellem, — mondtam, — hogy egy papnak ilyen kell elmondani. Az a hír járja, ami az őrsparnoknak is a fülébe jutott, hogy maga pénzért kereszettel és 2 tojásért gyóntat. Ez már nem is becsületsértés, ha-

nem rágalmazás, amit bizonyára valamelyik haragosa terjeszt. Csak írja alá nyugodtan, én majd külön is megkérem a járásbíró, hogy húzza el a nótáját az aljas rágalmazónak!

A pap elsáppadt, izzadt, reszketett, dadogott, végre hosszas vajúdas után kinyögte, hogy bár ez szörnyűség, de ő egy hive ellen sem ír alá semmit, inkább majd a templomban ki fogja prédikálni és jóútra téríteni az ismeretlen rágalmazót.

Előre tudtam, hogy ez a tervem meg fog sikerülni, már ami az aláírást illeti, de hogy a jövőben nem lesz 2 tojás, az biztos. Megmondtam neki, hogy az őrs figyelni fogja, hogy a kedves magyarbarát papot nem rágalmazza-e újra valaki, amikor aztán nyiltan fel fognak ellene lépni.

Szegény "barátom" boldog volt, hogy kimehetett a laktanyából, de volt olyan udvarias, hogy megkérdezte, mikor utazom vissza, hogy a kocsiját rendelkezésemre bocsáthassa. A kért időre ott is állt a fogat, parádés hintó, jó lovak. Az öpk. elkisért, útközben is tájékoztattott.

Ahogy haladtunk, látom, hogy a közelben dolgozó, vagy szembejövő ruszinok mind megsüvegelnek. Mondom is, hogy látja, milyen derék nép ez, mindenki köszön. A jó humorérzékű thts. erre azt felelte, hogy: Alezredes úr, bocsásson meg, de téved. Ezek nem nekünk, hanem a pap lovainak köszönnek!

Még egy rövid emlékem Ruszinszkóból. A pilipeci őrsöt szemléltem. Nagy dalolásra, harmonikaszóra kinézek az ablakon. Lakodalmas menet. A menyasszonytól kezdve mindenki részegen tántorog és össze-vissza danásznak. Az öpk-t megkérdem, hogy mit jelentsen ez? Tudomása van róla. A "kaftánosok" kifogytak a borból és pálinkából, s mert még denaturált szeszhez sem jutottak, így Volócon étert vettek a patikában, azt felhígították és azt isszák. Így azután nem csoda, hogy minden faluban van 4-5 teljesen hülye.

A változott viszonyok, az ellenőrzés, a meggyőzés, e téren is kedvezően hatott a rövid pár év alatt, de hogy azóta mi van ott... nem tudjuk.

Szemlélő.

S Z A K C I K K E K

A RENDŐRSÉG KIKÉPZÉSE AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Bevezetés. Az Egyesült Államokban a rendőrség nincs egységesen megszervezve. Minden közigazgatási egység külön tart fenn magának rő-séget, melynek szervezését, kiképzését, szolgálatát önmaga állapítja meg. Ma az Egyesült Államokban több mint 39,000, egymástól teljesen függetlenül szervezett rő-ség van. Ezt a nagytömegű rő-séget a következő csoportokra lehet felosztani: 1.) szövetségi, 2.) állami, 3.) megyei, 4.) városi, 5.) falusi rendőrségre.

A rő-ség kiképzése a múlt században még elég kezdetleges volt. Egy rő-ségi konferencián egy öreg rendőrfőnök elmondta, hogy mikor őt a rő-séghez felvették, egy szolgálati jelvényt, egy töltött pisztolyt és a "Tizparancsolat" írásos szövegét adták át neki, miközben szolgálata ellátására vonatkozó következő oktatásban részesült: "Ha betartja a tizparancsolatot és vigyáz arra, hogy azt a lakosság is betartsa, semmi baj sem lesz!"

A rő-ségi kiképzés fontosságának felismerésére a XX. század nagyarányú technikai fejlődése, a lakosság számának növekedése, a bűncselekmények elszaporodása, az utóbbi időben kitört zavargások mindjobban ráterelték a figyelmet. Rájöttek arra, hogy nem a számszerű erő a fontos, hanem az iskolázottság, a hivatásszerű kiképzés és a rátermettség. Ezért azután a szövetségi, állami, megyei, városi hatóságok nagyban elősegítik a rő-ség alaposabb kiképzését. Különböző tanfolyamokra küldik a rő-eiket, akadémiákat állítanak fel, ösztöndíjakat adnak, vagy megtérítik a kiadásait az egyetemeken tanuló rő-eiknek, stb. Ujabban az Egyesült Államok elnöke egy külön bizottságot szervezett, melynek feladata a rő-ségi problémákkal való foglalkozás, könyvek, tanulmányok kiadása a rő-k színvonalának emelésére.

A legnagyobb probléma, hogy a kiképzési program nem egységes. Nagy eltérés van a kiképzés, az ezzel foglalkozó iskolák, a tanított anyag és a tanítási idő tekintetében.

A legjobb és legalaposabb kiképzést a szövetségi és állami rő. iskolák adják. A városi és megyei akadémiák színvonalja függ a város, vagy megye nagyságától, gazdagságától és a kiképzési időtől.

A rő-ségi kiképzést jelenleg 2 főcsoportra lehet osztani. 1.) kiképzés a rő. testületen belül, 2.) kiképzés az egyetemeken és főiskolákon.

A rő. testületen belüli kiképzés első módja az "élet iskolája" volt, amikor az újonc sokszor a saját kárán tanulta meg teendői ellátását.

A rendszeres kiképzés itt csupán a XX. században kezdődött, amikor 1908-ban a californiai Berkeleyben megalapították az első rő. iskolát, amit 6 évvel később New York város követett. Ma már nemcsak minden nagyobb város, de megye is rendelkezik rő. iskolával, amit sok helyen "Police Academy"nek neveztek el. Ezeknek az akadémiáknak a programja és időtartama iskolánként változik. Míg pl. Los Angeles megye Rő. Akadémiája egy 16 hetes tanfolyamot tart, addig Tucson város Akadémiája megelégszik egy 12 hetes újonckiképzéssel. A tanári kar részben idősebb, tapasztaltabb rő. tisztek, részben a helyben lakó egyetemi tanárok.

A városi és megyei Rő. Ak-on kívül minden államnak van rő. iskolája, amelyik az állami rő-k kiképzésével foglalkozik. Itt is nagy eltérések mutatkoznak egyes iskolák között. Így pl. Arizonában az állami rő-ség (State Police) hatásköre csupán a városokon kívüli forgalom ellenőrzésére vonatkozik, míg pl. Pennsylvániában az teljes rő-ségi hatáskörrel rendelkezik.

A legfontosabb szövetségi rő-ség a "Federal Bureau of Investigation" szintén tart fenn egy iskolát, az u.n. "FBI Academy"-t, melyen évente kétszer van egy-egy 12 hetes tanfolyam a szövetségi, állami, megyei és városi magasabb rangú rő. tisztek részére.

A Nemzetközi Rendőr Akadémia az "International Police Academy" a fővárosban, Washington D.C.-ben működik, melynek feladata a különböző országok rendőrségi vezetőinek továbbképzése. Az oktatás leginkább angol nyelven történik, de vannak francia és spanyol nyelvű előadások is.

A rendőrségi kiképzés az egyetemeken és főiskolákon, az u.n. "college"-okon folyik. Az egyetem csak tudományos, míg a college gyakorlati oktatást is ad.

Minden egyetemen 3, különböző fokú diplomát szerezhet a hallgató.

1.) A legalacsonyabb diploma a "Bachelor degree", aminek eléréséhez 125-165 "unit"-ra (egység) van szükség. Általában minden "unit" heti 1 órai oktatási időnek felel meg. A "Bachelor degree"-hez szükséges "unit"-okat általában véve 4 éves rendszeres tanulással lehet megszerezni.

2.) A Bachelor degree elnyerése után 30-35 további "unit"-ra, azaz 1 és fél, 2 évi munkára van szükség ahhoz, hogy valaki egy magasabb diplomát, egy "Master degree"-t kaphasson.

3.) A "Doctor degree"-t újabb "unit"-okkal, szemináriumokon való részvétellel és egy részletesebb tanulmány megírásával lehet megszerezni, a "Master degree" tulajdonosának. Ezen kívül a legtöbb egyetem azt is megköveteli, hogy a doktor-jelölt 2 idegen nyelvből sikeres vizsgát tegyen.

A college-ok csupán Master és Bachelor degree-k adására vannak feljogosítva.

A rő-ségi tárgyak egyetemeken való oktatása 1916-ban Berkeleyben, a californiai állami egyetemen kezdődött. Utána azután több egyetem is felvette a rő-ségi tárgyak oktatását, mely folyamat különösen a II. világháború után fokozódott.

Az Egyesült Államok területén az egyetemek csupán 33 államban tanítanak rő-ségi tárgyakat, míg 17 államban ez teljesen hiányzik.

1965 májusában már 4 egyetemen lehetett doktori, 14-en Master és 39 egyetemen, vagy főiskolán ("College"-en) Bachelor degree-t szerezni.

A rő-ségi tárgyak tanítása néhol az egyetem "Police science", vagy a "Criminologi" fakultásán, de leginkább a "Public Administration" departmentben folyik. Ez utóbbi magába foglalja mindazokat az alapelveket, melyek ma a közszolgálatban alkalmazásban vannak. Ide tartozik a rő-ségi szolgálat, a városi és megyei közigazgatás, a közegész-

ségügy, a javító-nevelés és a szociális intézmények adminisztrációja.

Méltatás. 1916-ban a kaliforniai egyetemen megkezdődött rő-ségi oktatás 50 év alatt óriásit fejlődött. A Berkeleyben úttörőként szereplő diákok szám megezerszereződött! E sorok írója 1967-ben egy kérdőívvel kereste meg az amerikai egyetemeket és főiskolákat és a beérkezett válaszok alapján 20-25 ezerre becsüli azoknak a számát, akik ma az Egyesült Államok területén rő-ségi tárgyakat tanulnak.

Ma, a szaklapokban ezen a területen meghirdetett állások többségéhez már megkívánják a "Police Science" diplomát. Végzett szakember azonban kevés van. Ezért nyugodt lelkiismerettel lehet ajánlani ezt a pályát az egyetemre készülő azon magyar származású diákoknak, akik hivatást éreznek a rendőrségi szolgálatra.

Dr. Sz. R. B.
egyetemi tanár.

* * *

A fenti cikkben felsorolt adatok után és azokkal szemben, ide kívánkozik a m. kir. rendőrség létszámáról szóló, — valószínűleg utolsó — jelentés.

"M. kir. rendőrség felügyelője. 1192/1945. Létszámm-jelentés. M. kir. Honvédelmi Miniszter Ur! (20. osztály Vezetője) Kőszeg. Oroszvár, 1945. évi március hó 7-én. M. kir. rendőrség 1945. március hó 7-ig megállapított személyzet létszámát az alábbiak szerint jelentem: tiszt 495, detektív 643, legénység 3378, orvos 3, számvevő 12, segédhivatali tisztv. 336. Összesen: 4966 — A fenti létszámból a Német Birodalom területére kitelepítve: tiszt 59, detektív 186, legénység 733, számvivő 4, segédhivatali tisztv. 20, hivatali altiszt 2, — Összesen 1004. A rendőrség alakulatok szerinti létszámát rövidesen jelenteni fogom. Hódosy m. kir. rendőrvezérőrnagy a m. kir. rendőrség felügyelője."

* * *

Különös, — nem mindennapi — ítélet. Egy jócsaládból való 19 éves fiút, aki egy rendőrt "disznó"-nak neve-

+ Hód. celli: 99

zett, a bíró 30 napi börtön helyett 400 \$-ra és arra ítélte, hogy 3 órát egy disznóólban kell letöltenie. Indokolás: hogy igazán felismerhesse, mi a különbség egy rendőr és a disznó között. Az "ítéletet" egy disznófarmon "végrehajtották".

A fiú megjegyzése: ez egy rendes határozat volt, megérdemeltem.

* * *

"Bankrablás". Van egy bank Virginiában, amit hetenkint kétszer kirabolnak — detektivek. Ez az u.n. tréning-bank a FBI tulajdona. Arra szolgál, — mint a neve is mutatja —, hogy a fiatal detektivek az előre kidolgozott "betörés" hátrahagyott nyomait kiértékeljék, jó-e a megfigyelő képességük stb., amit azután az idősebb "szakértők" osztályoznak.

Legtöbbször egy, már valóban megtörtént bankrablási esetet állítanak be. (Hogy hívtuk ezt mi otthon? Módszeres oktatás.)

* * *

"Megfúrhatatlan" páncélszekrényt hirdet egy gyár 8000 \$-ért. A gyár egyik műszaki felügyelője azonban keserűen jegyzi meg, hogy a technika fejlődésével lépést tartanak ám a betörők is! Vannak ugyanis, akik rááldozzák a 8000 \$-t, megveszik a "megfúrhatatlant", szétszedik, "kibelezik", tanulmányozzák különösen az ajtót, s ha minden jól megy, az ára megtérül egy jólsikerült fúrásból. A feltalálók aztán törhetik a fejüket egy másik, még biztosabb megoldáson.

K I V I Z S G Á L Á S

vagy: tégy igazságot, ha tudsz

A huszas évek közepén a pápai szny-hoz tartozó devecseri közig. járásban időszaki képviselőválasztásra került a sor a kormány jelöltje Schandl K. fm. államtitkár és a szoc. dem. ellenzék vezére Ruppert Rezső között, ami "viharosnak" ígérkezett. Ezért engem az érintett és megerősített örsök karhat. pk-ának vezényeltek oda. Erős volt a szoc. dem. párt, különösen a devecseri, kertai, somlósöllői örskörletben, ahol sok törpebirtokos és "Földnélküli János"

élt. A kertai örsnek 15 községe volt, ami elég gondot jelentett az öpk-nak. Vezénylésem 2 héttel a választás előtt kezdődött azzal, hogy naponta kellett helyzetjelentést küldeni a kerpk-ságnak. Oktattam a magatartásra az örsöket, ellenőriztem a jöröket, kerékpáron, vagy előfogattal, mert akkor még szűken voltunk ellátva Stájerokkal, amiből nekem a mozgalmas 2 hétre sem jutott. Viszont, akkor még jobban birtuk a "rázást"!

A választás előtti egyik nap, mikor már szesz és gyűléstilalom volt, meglepett a kerparnokom, jóemlékű Lózsa ezds. Referáltam neki a helyzetről. Megjegyzése az volt, hogy úgy látszik, a jörök "fehérkesztyűben" végzik a szolgálatot, mert egyedül álló eset, hogy az ellenzék részéről eddig még nem történt egyetlen feljelentés sem a cső-k ellen. Azt már elhallgattam mert még nem is tudtam részleteket arról, hogy az előző este mint a kertai öpk. jelentette, egyik jöre feloszlott Kertán egy késő esti gyülekezetet. Így, kerparnokom meglegedetten távozott. De másnap! Itt a kerületi futár! Sürgős! "A karhat-i pk. felbontására! A benti ügyet a legsürgősebben vizsgálja ki..." stb. stb. Olvasom a panaszt, amit előző nap személyesen vitt be Ruppert a fehérvári kerpk-sághoz. Hosszú beadvány, 22 aláírás, 7 orvosi bizonyítvány! No lesz mit írni, pedig már a nyakunkon a választás napja, amikor erre nem ér rá a karhat. pk.

Lényege: 2 nappal előbb az alúlírtak egy kis beszélgetésre ültek össze a községi kocsmában. Idogáltak békésen, mikor közibük rontott egy cső. jör. és — szó szerint — kiverte őket onnan. Erről tanúskodnak az orvosi bizonyítványok. Ezek (emlékezetem szerint) 1.) zúzott seb a fejen, kemény tárgytól, — esetleg eséstől. 2.) Bokaficam. 3.) kisebb szúrt seb a jobb felsőkaron, hegyes, éles pengétől. 4.) vágott seb a jobb kézfejen. 5.) vesefájdalmak, ütődéstől. 6.) térdzúzódás. 7.) bordarepedés, esés vagy ütéstől.

Először a látteleket kiadó orvoshoz mentem, magammal vittem egy cső. szuronyt. "Uram — mondta —, nekem kötelességem a sérültet megvizsgálni és ha kér, látteleget adni. Ravaszak voltak a kora reggel beállított panaszosok, mert egyik sem beszélt csendőrökről, hanem csak kocsmai

verekedésről." Majd részletezte az 1-től 7-ig eseteket, melyek egyikére sem lehet pozitív rámondani, hogy puskatús, rúgás, vagy szúrás okozta. Én a 3. és 4-re voltam a legkíváncsiabb. Azt válaszolta, a szúrt seb egy vékony, hegyes bicskától eredhet, de semmi esetre sem cső, szuronytól. A 4. alatti határozottan üvegtől.

Megnyugodtam. Hála neked, doktor, így nem lesz legyverhasználat és hadbíró!

Következett a 22 résztvevő, részben sérült kikérdezése. Ezek előadását, illetve panaszát röviden az alábbiak szerint összegezem.

Valamennyien Ruppert párthívei voltak. Az összejevetelüknek nem volt politikai jellege, csak amennyiben az esélyeket mérlegelték. Már jó félórája falatoztak, iddogáltak a spalétás ablakok és zárt ajtó mögött, mikor kivágódik a "kármentős" szoba ajtaja és a küszöbön megjelenik maga az ördög! Egy igen magas, karikába csavarodott fekete bajuszú idegen őrmester, akinek a szeme is szikrázott — mellette a társa — és elordítja magát: "Oszolj, község, nincs könyörgés, az anyátok..." Ők valamennyien egyszerre az ajtónak rohantak, de a belső — üvegablakos — befelé nyílt, annak csak egyik szárnyát sikerült kinyitni a nagy tülekedésben, a külső zárva volt. Annak a sok ember neki esett és az kiszakadt. Persze zuhogott a puskatús, kit, hol ért. A külső ajtó alatt 4 lépcső volt, s mert a "menekülő" egymás hegyin-hátán akartak minél előbb távol lenni, sokan elestek. Kártérítést követelnek a munkából való elmaradás, a látélet, s a szakadt ruhákért. Ez volt a helyzet az egyik oldalon! De mit jelent ezzel szemben a járőr?

Rózsa őrm., a jv., valóban egy remekbe szabott emberpéldány, kunkorított fekete bajusszal, mennydörgésszerű hanggal. Ő és a jt. is vezényelt a választás tartamára. Jelenti, hogy a község tágas terén, melynek egyik oldalán különálló épület a községi kocsmá, sötétedés után leszállást tartottak. Észlelték, hogy innen is, onnan is emberek szállingóznak a kocsmá felé és amögött eltűnnek. A kocsmá szárnyas ajtaja behajtva, az ablakok sötétek. Gyanújuk, hogy engedélyezetlen összejevetel van ott, nem volt alap-talan, s hogy kik lehetnek, nem volt kétséges. Mikor meg-

szűnt a szállingózás, a hátsó ajtóhoz kerülve, beléptek a kármentőbe, ahová épp akkor érkezett fel a pincéből a kocsmáros, egy demizson borral. Megriadt és csak arra kérte a jőrt, hogy addig várjanak az összejevetel felosztásával, amíg a fogyasztás árát behajtja. Erre a jőr, nem volt hajlandó, hanem: — tessék figyelni olvasó! Ő, Rózsa őrm. kopogott. De mert a nagy zaj miatt a "szabad"-ra úgy is hiába várt volna, benyitott és társával megállt a küszöbön. Két hosszú asztal mellett ülve vagy 20-an voltak a helyiségben, kenyér, szalonna, kolbász, bor az asztalokon. Udvariasan köszönt. "Jó estét kívánok, urak! Kérem, akinél a főbirói engedély van a gyűlésre, szíveskedjen nekem felmutatni". A felére sem ért a mondanivalójának, a társaság minden tagja felugrott, nekirohant az ajtónak, egyik szárnyát kinyitották, a másikon betörték az üveget, majd a külső ajtónak estek és azt kifelé kiszakították. A 4 lépcsőn azután egymásra zuhantak — a sárba. Ő mindezt a nagy igyekezetet a kármentő ajtóból nézte a társával és a kocsmárossal és hallották a kiabálást, jajgatást a földön hempergőktől. A "csatatéren" maradt 3 kalap, 2 pipa, 2 sapka, 1 bicska, egy konyhakés, a szobában kabátok, étel, ital. Természetesen, ők egy újjal sem nyúltak egyikhez sem, távoztak azok maguktól is. Utána kikérdezték a kocsmárost — aki szintén bűnös volt —, számbavették annak bemondása szerint a jelenvoltakat, majd bevonultak és a történeteket jelentették az öpk-nak.

No, szegény kivizsgáló, most azután a 2 ellentétes előadásból csinálj egy elfogadható "Tényállás"-t, ami, mint a neve is mondja, a végső megállapítást tükrözi, ami az illetékes parnoknak irányadóul szolgál. Mert ugye, adva van: "... megjelent maga az ördög... oszolj község..." — valamint a másik részről a kopogás, majd "... jó estét, urak..." A kettő között lényeges a különbség, törheted a fejed!

De, tekintve a doktor határozott, kedvező nyilatkozatát, a kocsmárosnak, mint koronatanúnak a járőr jelentésével mindenben egyező előadását, végül az őrsök életében e rendkívüli helyzetet, a képviselő-választást, az ügy a járőr javára billent, bántalmazás nem történt, az eljárás szabály-

szerű volt, így az illetékes kerpk. a jór ellen a további eljárást beszüntette, amiről Ruppert azonnal kiértécsítette. Úgy látszik, a szoc. dem. vezér is túlzottnak látta hivei panasját, mert nem fellebbezett, az ügynek tehát nem volt folytatása. Lózsza ezds. nem volt szórszálhasogató, aki a kákán is csomót keres, így "pótjelentésre" utasítás nélkül megúsztam, ami pedig a legtöbb kivizsgálásnak már szinte elengedhetetlen folyamánya volt.

Ez a választás nem azért volt nevezetes, mert Schandl győzött ebben a nehéz kerületben, hanem mert a már akkor is kommunista érzelmű szoc. dem-ek részéről a hosszú választási harcban ez volt az egyetlen panasz a cső-k ellen, ami párját ritkítja az ilyen választások történetében.

Bevált a kerpk. megállapítása a fehér kesztyűben teljesített szolgálatról.

V - i

EVFORDULÓK

Emlékezés Napóleon halálának 150. évfordulójáról.

1971 május 5-én egy nagy francia hadihajó kötött ki Szt. Helena szigetén, s egy magasrangú katonai és polgári egyénekből álló bizottság hatalmas babér-koszorút helyezett 21 ágyúlovés kíséretében arra ahelyre, ahol Bonaparte Napóleon ideiglenesen pihent, mig hamvait haza nem szállították.

Csak nemrég ünnepelték Napóleon 200-ik évi születését (L!E.É. 1969 évi 31-32. számát), s talán nem lesz érdektelen, ha most felemlitjük halálának 150. évfordulója alkalmából, hogy több újabb életrajz-írója és történész hasonlóságot vél felfedezni Napóleon és Hitler között.

Mint minden hasonlat, ez is erősen sántít. A hasonlatosságot arra alapítják, hogy mindkettő zsarnok, diktátor volt, világbirodalmat akart, gyűlölte az angolokat, hogy Napóleon is öngyilkosságot kísérelt meg Fontainebleauban 1814-ben, s hogy mindkettő végzete Oroszországban teljesedett be.

Anélkül, hogy vitába akarnánk szállni Napóleon új életrajz-íróival, csupán egy-két különbségre óhajtunk rámutatni:

Napóleon:

- 1.) Egy katonai zseni, halálfélelmet nem ismerő hadvezér,
- 2.) Egy, a helyzet magaslatán álló diplomata,
- 3.) Egy kiváló államférfi,
- 4.) Fizikailag, szellemileg és szexuálisan is kiegyensúlyozott ember volt. Mindezt Hitlernél nem találjuk meg, minek következtében szinte kegyeletsértésnek kell minősíteni a párhuzamot.

Sokan Napóleonra Nagy Sándor, Caesar és Hannibál elé helyezik képességei tekintetében, s már maga ez a tény is eléggé bizonyítja nagyságát és zsenijét.

Napóleon nevéhez fűződik többek között a francia közoktatás — sok tekintetben még ma is fennálló — szabályozása, a francia kereskedelmi, polgári és büntető-jog codifikálása (Code Napóleon), a francia "Becsületrend" alapítása, stb. stb. — Mi fűződik Hitler nevéhez?

Napóleon nagyságát mi sem mutatja jobban, mint az 1814. április 20-án, az Elba szigetére indulás napján Fontainebleauban felsorakozott katonáihoz intézett beszéde. — Álljon itt ez szószerint:

"Katonák, régi fegyvertársaim, kikkel együtt jártam a becsület útját, mennem kell, mert ha tovább is közöttetek maradnék, folytatnom kellene a kegyetlen háborút és talán polgárháborúra is sor kerülne. Ezt pedig nem akarom! Élvezzétek a nyugalmat, amelyet méltán megérdemelték, éljete boldogul! Engem ne sajnáljatok. Nekem küldetésem van és csak azért maradok életben, hogy ezt a küldetésemet beteljesítsem. — El kell mesélnem az utókornak azokat a hőstetteket, amelyeket ti véghezvittetek, — ez az én küldetésem!"

A palotának ezt a terét azóta is a "búcsúvétel udvarának", (La cour des adieux) nevezik.

Kultsár Lajos, London.

— 125 éve indult meg nagy, lelkes ünneplés közepette az első vonat hazánkban, Budapest és Vác között.

— 100 éve alakult meg a József Műegyetem.

— 100 éve került kibocsátásra az első, valóban magyar bélyegsorozat. A kiegyezésig, 1867-ig csak osztrák bélyegek voltak nálunk forgalomban (az elnyomás egy kisebb példája) 1867-től 1871-ig pedig azonos rajzú magyar — osztrák bélyegek.

— 50 éve csatolták a ma "Burgenland"-nak nevezett ősi magyar részt a "hüségese fegyvertárs" Ausztriához. — Az osztrákok most ünneplik a hullarablást. — Nekünk csak a keserű fájdalom jut!

— 30 éve volt április 10-én, hogy hazánk délvidéki területének egy részét, ezeréves jogaink alapján újra birtokba vettük.

— 10 éve, május 5-én szállt fel, mint első amerikai asztronauta — Shepard — a világűrbe a Mercury űrhajón. — Azóta, — ez évben — már a Holdat is megjárta! Most tengernaggyá nevezték ki.

* * *

RÖVID HIREK. — A magyar újoncokat 6 hónapos kiképzés után az oroszországi Voronyes környékére viszik továbbképzésre.

— A Népfront jelöltjei 99%-os "győzelmet" arattak a tavasz folyamán megtartott bohózat-képviselő-választásokon. — Kérdezzük: kik felett?

— A Fejér-megyei soponyai és a Napad, valamint a Lovasberény közötti zárt vadrezervátum a pártvezetők és kormánytagoknak áll rendelkezésre, ahova vendéget is vihetnek. Az egészet drótsövény és katonaság őrzi.

— A magyar BM. közlése: 1970-ben 225 galérit, garázdálkodó csoportot számoltak fel. A bűncselekmények 60-70%-át italosán követték el.

— A legalacsonyabb órabért 4 Ft-ról 5-re, a legmagasabbat 16 Ft-ról 22-re emelték.

— A Délvidéki Felszabadító Tanács sajnálattal vette tudomásul, hogy a pápa kihallgatáson fogadta Titót.

— Nyugalomba vonult a londoni katonai akadémia egyik kiképző törzsőrmestere 35 évi szolgálat után. 6000 növendéket "Abrichtolt" ezen idő alatt, köztük volt 9 külföldi herceg, 3 arab sejk és 2 szultán. Egyik "növendéke" Hussein király volt, a mostani Jordán uralkodó.

A MAGYAR NÉP JELLEMZÉSE

Irta és egy buffalói MHBK ünnepségen elmondta
v. Haraszthy I. bajtársunk.

"Micsoda nép ez! Milyen királyi és mégis milyen egyszerű; milyen sokarcú és mégis milyen ősileg ugyanaz; milyen gyermek és mégis mennyire az örökkévalóság bölcse; milyen démoni és mégis milyen lehelletfinom; milyen emberi!

Mennyi méltóság, mennyi gyöngédség, mennyi intelligencia. Nyelve, dala, tánca, minden mozdulata nem meszterkelt művészet, hanem az évezredek humánumának csodálatos visszhangja.

Szépsége határtalan, mint az ég, tenger és az erdők mélysége!

Ez a nép a mi értékünk, tőkénk és jövőnk!

Ez a mi életünk, történelmi vallásunk és megmaradásunk egyetlen záloga, biztosítóka és biztonsága!

Ez a nép, ahogy túlélte a tatárjárást, töröködülést és hosszú évszázadok magyarirtó germán elnyomását, úgy fogja túlélni a mai barbár pánszláv elnyomatást is!

Magyar Testvéreim! Fiatal magyarok! Ennek a hitnek legyetek hirdetői, ennek a vallásnak legyetek prófétái és keresztes vitézei, ebbe a biztonságba építsétek bele minden erőteket és egész jövőteket.

Mert a testvéri összefogás ideje eljött, hogy ezzel a néppel felépítsük a magyar szociális igazságot, a magyar jólétet, a magyar kultúra és a magyar történelmi alkotás új katedrálisát!

Ma a szolidaritás, a heroizmus, a könyörtelen elszántság a magyarság számára nemcsak történelmi kötelesség, hanem a nemzeti becsület kérdése is.

A kor, az eljövendő újkor minden halálharangja hirdeti és kiáltja a kevesek uralmának, az idegen kizsákmányolásoknak és a történelmi elnyomásoknak a halálát!

A magyarság csak ezután fogja megmutatni európai hivatását!"

A JÁRÓRVEZETŐ

Az ország keresztül-kasul szőtt közel 1400 csendőrörseről, mint a méhek rajzottak ki naponta a csendőr járőrök különböző nyomozó, megelőző, biztosító, ellenőrző, stb. szolgálatba.

A járőr rendszerint 2 tagból állt, a járőrvezetőből és járőrtársból.

Békeviszonyok között 4-5 évi szolgálattal bíró csendőr (szak. vez.) került járőrvezetői iskolába, melynek elvégzése után idővel őrmester lett, s mint ilyen, majd mint törzsőrmester teljesített jv-i szolgálatot.

A szolgálatba indulás előtt az öpk. feltűzte a kör-alakú jv. jelvényt a jv. mellére, ki ezzel előljárói viszonyba lépett a beosztott jt-sal szemben, aki cső. (szakaszvezető) vagy prb. cső. (tizedes) rendfokozatot viselt, s járőrtársi tanfolyamot végzett.

A járőr szolgálati lappal volt ellátva, s annak vezetése, az egyes tereptárgyaknál való tartózkodás idejének bejegyzése stb. a jv. feladata volt.

A csendőr járőr volt tulajdonképpen végsőfokon az, akin a közbiztonsági szolgálat súlya, jósága, minősége fektült, de különösen annak főfelelősén, a járőrvezetőn.

Legalsóbb fokon tehát a jv-k felkészültségén, tudásán, lelkiismeretes szolgálatteljesítésén állt, vagy bukott egy őrskörlet közbiztonsága, nyugalma.

Ők voltak az igazi "gerincei" a magyar közbiztonságnak.

Hiven, becsülettel, vitézül!

Kultsár Lajos, Anglia.

K Ö Z L É S E K

— A Vitézi Rend alapítása 50. évfordulójának legnagyobb ünneplése széles keretek között Münchenben zajlott le.

Itt tartották meg a jubileumi ülést, amelyet vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes nyitott meg a magyar

Hiszekeggyel. Utána meleg szavakkal üdvözölte a Rend tb. főkapitányát, József Árpád főherceget.

Európa országaiból igen sokan jelentek meg a V.R. tagjai, számos magyar egyesület, különböző Lovagrendek küldöttei, illetve képviselői.

A jubileumi ülés után közös ebéd volt, majd onnan József főherceg feldafingi kastélyába vonultak az ünneplők, ahol istentiszteleten, majd fogadáson vettek részt a megjelentek. —

— A clevelandi vitézek január 30-án ünnepelték a Rend 50 éves jubileumát a Statler Hilton Hotel nagytermében, amelyik megtelt a vendégekkel.

Az ünnepi beszédet vitéz Magyarosy Sándor vezérezredes tartotta, méltatva a Rend alapításának nemes célkitűzéseit, eredményeit, melyek folytatása a vesztet háború miatt szakadt meg.

Utána társasvacsora, majd azt követően tánc volt. —

* * *

— Egy hozzánk intézett kérdésre itt említjük meg, hogy a csendőrség tényleges állományában 1943 végéig 73 tiszt és 168 altiszt volt vitéz.

Az 1944-es adatokból csak 5 csendőr-akadémikus avatása áll rendelkezésünkre. — A nyugállományú vitéz tisztek száma 23 volt. —

* * *

A K.M.V. közli a Közös Külügyi Bizottság állásfoglalását a hazai kultúrkapcsolatok ügyében. Az "Emlékeztető"-jük szerint:

1.) Nem kívánunk "hivatalos" kiküldötteket, vagy megbizottakat látni Amerikában . . . akik a budapesti kommunista kormány, vagy propaganda szervei.

2.) Nem kívánunk olyan személyt Amerikában látni, akit múltja a Mindszenty biboros elleni hajszához, a Rákosi terrorhoz, az ÁVH-hoz, az 56-os szabadságharcunk leveréséhez . . . mártirjaink kivégzéséhez köt.

3.) . . . aki a budapesti kommunista rezsim politikai propagandáját kívánja idekint terjeszteni.

4.) . . . fogadjuk el azt az elvet, hogy azok a szabad-

földön élő honfitársaink, akik üzleti, vagy anyagi jellegű kapcsolatban állanak a budapesti kormánnyal, tartózkodjanak a külföldi magyar szervezetek irányításától, vagy befolyásolásától. —

Fenti — szívünk szerint szóló — nyilatkozathoz csak gratulálni tudunk!

* * *

SOK BAJ VAN OTTHON! (A K.M.V. kifejezésével élve: nem mi mondjuk, ők írják) — Brutyó János, a Központi Bizottság elnöke, aki a Párt erkölcsi problémáival foglalkozik, kesereg — elég durva hangnemben egyik beszédében. — A pártban sok az önzés, lógás, felelőtlenség, személyi kedvezményekért való törekvés, erkölcsi züllés egy "kis burzsuj" életmód. Az utolsó 4 év alatt közel 20,000 párttagot büntettek meg, mert a párt rendszerétől eltértek, nem tartották meg a diszciplinát . . . a saját zsebüket tömték az állam pénzével. — A nagy lábon élő párt-tagok a féltékenység tárgyai. Külföldi ingyen utak, kitalált túlórák, stb. Ezek, akik házat, kocsit tudnak venni. Ez a dolgozók közt visszás érzést támaszt.

Bpesti hír szerint egy "magasrangú" kb. 3 millió Ft-ot szerzett hivatalos forrásokból, földet, tavi villát stb-t vásárolt. —

(Dicsérendő, hogy már nem csak tagadnak, hazudnak, hanem a hibákat is beismerik — legalább részben.)

* * *

Buenos Aires-i csendőr bajtársaink meleg fogadtatásban részesítették délamerikai körútja során vitéz Serényi Istvánt a híres sportembert, "népünk szabadságának ismert harcosát". —

* * *

HOZZÁSZÓLÁS az E.É. 33-34. sz.-ban közölt "A csendőr szó eredete" c-hez.

— A "csendőr- szó a *csendnek* őrzője tősgyökeres magyar szó, mint a többi, pl. rendőr, vámőr, gátőr stb., így semmiféle kapcsolata nincs idegen nyelvekkel. Valószínű a Kazincy féle nyelvújítással került közhasználatba. — A csendőr szó semmi esetre sem származhat a "gens" latin kifejezésből. K.L.

— P.F. bajtársunk örömmel üdvözli a régi jó időket felelevenítő, "Csőségi sportversenyek" c. cikkünket, ami az előző E.É.-ben jelent meg. De hiányolja, hogy legalább számszerint nem említettük meg, hogy hány cső. érdemelte ki a sport-jelvényt. Kérését itt pótoljuk.

A cső-ség állományában 3 tisztnek volt meg a sport-bajnoki jelvénye, 20 tisztnek és 36 altisztnek a nagy honvéd sportügyességi jelvénye, 14 tisztnek és 49 altisztnek a kis sp. ü. jelvénye. Fentiekben a már nyugdíjba mentek száma nem szerepel, arról nincs adatunk.

Itt jegyezzük meg, hogy az ungvári tanzlj. legénysége 1943-ban több sportügyességi jelvényt szerzett — számszerint 20-at —, mint az ottani magas létszámú helyőrség összes többi alakulata. —

Még egy sportadat: dr. Balló I. bajtársunk és 4 altiszt 1932-ben elvégezte a M. kir. Toldi Miklós honv. sportakadémia 1 éves tanfolyamát. Az alti-k közül 3 visszamaradt továbbképzésre, a sporttanári kurzusra. —

JÖKIVÁNATOK

— Gratulálunk Kondor József bajtársnak és feleségének abból az alkalomból, hogy leányukat Júliát ez év április 17-én vezette oltárhoz Thiry Géza tanár. Az egyházi szertartás után fogadás volt a Shaker Square-i Stouffer vendéglőben.

Az ifjú párnak zavartalan boldogságot kívánunk! —

— Gratulálunk Madarász Ernő bajtársnak, aki a clevelandi Bélyeg Klub által rendezett kiállításon, — dacára, hogy nagy volt a konkurencia — az I. díjat — egy hatalmas szobrot és oklevelet — nyerte meg, 8 táblás, magyar bélyeg-sorozatával. —

— Őszinte bajtársi szeretettel kívánunk mielőbbi teljes javulást:

v. Kiss Jenő és v. Borgóy János bajtársainknak, akik igen nehéz operáción estek át, valamint dr. Csik Diodor bajtársnak, aki egy autó-balesetnél súlyosan megsérült.

Szerkesztői üzenetek. Lapunk e száma valamivel kisebb formában jelenik meg mint az eddigi E. É.-k, ezzel szemben nem 28, hanem 32 oldalas. — Emiatt a címlapot is meg kellett változtatni. A jelen szám címlapja csak szükség megoldás, amíg a tervezett, végleges elkészül.

* * *

— Címváltozások. Elnökünk címe (15912 Eleanore Dr.) amit hivatalos levelezésre is használtunk, megváltozott. Új címe: Molnár István, vagy: "Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes", 12739 Lorain Ave., Cleveland Ohio 44111.

— Sajnálattal közöljük, hogy Kunsay Gyula bt.-at — pontos és lelkiismeretes pénztárosunkat — más városba helyezték. Így amint azt előző számunkban már jeleztük, a pénztárosi teendőket Madarász Ernő bt. vette át. Ezután tehát minden anyagi ügyben történő levelezés, — befizetés, kiutalás — ő hozzá címzendő. Lakása: 11600 Linnett Ave., Cleveland, Ohio 44111.

— B. J. bt. több — nem közérdekű — kérdésére, lapunk postázásával egyidejűleg levélben adunk választ.

— G.K-nak. Sajnos, a 20-as évekből nincs Cső. zsebkönyvünk. De ha megírja, hogy mi érdeklő abból az időből, talán tudunk rá válaszolni, — emlékezetből.

* * *

— *Humor.* Két felelet, ami valóban elhangzott.

A. próbacsendőr, mondja meg, mi a látcső?

A látcső az a kétcsövű szerszám, amivel a járőr az orvvadászokat lesi. —

— Ki a spiritiszta?

Spiritiszta az az egyén, aki meghalt emberek lelkét pénzért mutogatja.

— Otthon, május elsejét úgy tartják számon, mint a ki-kelet és hazaszeretet ünnepét. — A pesti humor azonnal meg is felel rá:

Igen, az! Mindenkinek *ki kellett vonulni*, de mindenki *mielőbb haza szeretett volna menni!*

Kellemes nyaralást kíván a szerk. bizottság.